

[Rahbæk Møller]

må se i øjnene, at de får valget mellem at sulte og at fryse, når varmeudgifterne kommer op i de højder, der her er tale om. Det gælder specielt de mange, der bor i dårlige, petroleumsfyrede boliger i København. Det gælder også de mange i uisolerede udlejningsejendomme, men det gælder såmænd også mange pensionister, der bor i eget hus. Der er rundt omkring i landet stadig væk mange huse, der er dårligt isolerede og nu vil sluge en helt urimeligt stor andel af folkepensionen til opvarmning.

Det kan være rimeligt at sætte varmeudgifterne op for at stimulere til besparelser, men det forudsætter, at man giver folk en chance, og det gør regeringens politik ikke, den gør bare ondt.

En speciel krølle var vi i øvrigt ved at få i form af, at regeringen lige pludselig foreslog, at afgiften på én varmeform skulle forhøjes mindre, nemlig elvarme. Jeg forberedte en lang, noget ironisk tale om det, for mere administrativt sjusk har man ikke set længe. Men jeg forstår, at forligspartierne har fundet ud af, at det var uholdbart, og foreløbig er det trukket tilbage, og så må vi se, hvad de vil komme med ved anden- og tredjebehandlingen – hvis de overhovedet kommer med noget, det må vi da ikke håbe.

Som bekendt har de radikale fået nogle indrømmelser under forhandlingerne, og nogle af dem er såmænd gode nok. Det er da godt nok, at momsforhøjelse er taget væk. Det er da godt nok, at vi nu åbenbart slipper for karensdagen, selv om det er alt for sent.

Men når man skal vurdere holdbarheden af disse indrømmelser til de radikale, er der grund til at minde om, hvad der skete i december. Da var en af de store radikale sejre, at den planlagte afgiftsforskel på 25 øre mellem blyfri og blyholdig benzin blev forøget til 75 øre. Det er nu taget af bordet. Nu skal afgiftsforskellen atter være 25 øre.

SF har stillet ændringsforslag om at fastholde de 75 øre, og jeg forstod egentlig på den radikale ordfører under førstebehandlingen, hr. Niels Helveg Petersen, at det var noget, de også ønskede. Nu forstår jeg på fru Lone Dybkjær, at det vil de ikke stemme for. Ja, der er ikke andet at sige til det, end at det har vist, at radikale sejre åbenbart kan fjernes igen med radikal tilslutning et par måneder efter, at de er vundet.

Nu håber jeg sandelig, at vi får den karensdag ophævet. Der er hele ni måneder til, så de radikale har jo mulighed for at bestemme sig om mange gange inden da.

Et synspunkt, den radikale ordfører meget ofte har ført frem i debatten, er, at afgiften på autogas burde være lavere, og det har SF sådan set været enig med de radikale i. Autogas er et mindre forurenende drivmiddel end andre. Derfor har SF denne gang foreslået, at afgiften nedsættes med 25 øre. Jeg må gå ud fra, at de radikale vil stemme for dette ændringsforslag, og hvis de ikke gør det, må det i hvert tilfælde være sidste gang, vi hører de radikale stå her og tale om autogas og dens velsignelser.

Endvidere har SF stillet ændringsforslag om, at vedvarende energi fortsat friholdes for enhver afgift. Det burde være indlysende, at ethvert parti, der vil kalde sig miljøvenligt og gerne vil fremme den vedvarende energi, stemmer for dette. Jeg forstår slet ikke, at man med radikale og for så vidt også med kristelig tilslutning kan gå ind for at lægge afgift på vedvarende energi, som regeringen har foreslået det.

En af de radikale sejre denne gang er, at man har fået en begrænsning på forbrugslån, og jeg vil især fremhæve begrænsningen af optagelse af finanslån i udlandet. Jeg vil ikke anfægte, at det er en sejr. Det er første gang, vi har set regeringen gå tilbage fra de vanvittige liberaliseringer over for udlandet, den har gennemført i de senere år.

Men jeg vil bestemt advare imod at overvurdere indgrebet. Det, vi har fået at vide, er, at finansieringsinstitutter, der låner ud til biler og skibe osv., ikke mere kan låne i udlandet. Det er godt nok. Men stormagasiner kan fortsat frit optage finanslån i udlandet til finansiering af deres konti.

Og, hvad der er det allerværste: den trafik, at enhver kan lade sig momsregistrere og fuldkommen ubegrænset optage finanslån til forbrug eller spekulation, gribes der overhovedet ikke ind imod. Vi har netop fået dokumenteret, at det er blevet en meget udbredt trafik, navnlig blandt liberale erhvervsdrivende, at optage store finanslån i udlandet og spekulere i renteforskellen. Det er forargeligt, at der ikke gribes ind over for denne trafik.

Det, der var brug for, var, hvis det skulle være fornuftigt, at man vendte tilbage til de gamle regler om, at ethvert lån til erhvervsliv-